

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina - Cod. Karlsruhe 57

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], [18. Jahrh.]

XIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-72238](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-72238)

Sapius ista fiunt, et, non sapientior uno
 Damno, carnifici pergit habere fidem,
 Hunc petiere poter, patris pater. Equid in agro
 Coeca superstitione, mos adhaecque valent!
 Felices essent, hanc ni premerentur iuncta
 Stultitia, latis qui sua cura colunt!
 Si veteratorum fraudes putaret, eosque
 Finibus arceret, quora peros imperium est;
 Si puer et iuuenis, doti meliora, viderent
 Tandem natura legibus omne regi,
 Rusticus incultus felicior omnibus esset
 Nibanis faustis, nilque deesse ei!
 Jam pecudum morbos princeps honus eximit arte
 Carnificis proprias instituatque scholas;
 Lata dies oritur! Verum quae sera videbant
 Tempora ruricolam sole nitente frui?

XIII.

Inter quadrupedes gloria prima lepus. *Martialis.*

Pro vius, quo me donasti saepe lepores
 Jam tibi donatur mortuus iste lepus!
 At lepus! An neges, fertur lepus obuius agre,
 Compita transfiliens semper iniquus erit?
 Vix videt, et relei pede territa femina cursum
 Flectit aditque iterum, qua fuit ante, domum.
 At mihi dic, fecti cur id pavanicus esset,
 Quem solium fridens, quem fugat aura leuz?
 cui vices augere tuas, prohibere, pedes ne
 Luxentur, spinas sede mouere potest?
 officulum pedibus leporis fabtile, bonum sed.
 huc quibus lapsus impediatur, inops
 Hoc quicumque gerit secum, securus ab omni
 Semper erit damno, quidquid is audeat, homo.

Sive velis quercus adscendere, sive rudentem
 seu te de muris precipitare velit,
 Sive veharis equus, quem vis domuere peristi,
 Sive peder tentes rursus per alta viam.
 Sive manus male cauta fidi, si per vel acutas
 Infixit spinas, is medicamen habet.
 Sive adipern leporis, quo turgens vlcus inungas,
 Et facili exibat spina labore loto.
 Sive tibi sanguis largus de vulnere stillat,
 Et nil, quidquid agas, hunc cohibere potest,
 Cinge pilis leporis vulnus, fixabitur, atque
 Sanatum paruo tempore vulnus erit.
 An lepidam hoc animal, tantorum causa honorum!
 Omea funestum fisci sabbat, erit?
 Tu sapi, atque mihi et mens sana; negamus oterque,
 Eius virtutes, eius et omen atrox.
 Impofetus patina dat quidia plera lepus, quam
 Si timidus cumpos transfilit atque vias.
 Hic oculos saltu terrent, nullius at ofus
 Et vis cernit eum iam celer inde fugit.
 Consulit is vita; nemorum dum dona vixeta
 Per meat, humano tutus ab hoste manet,
 Nilque potest perulpern nisi formidare sagacem.
 Forsan et accipitais rostra, grauiorque poder,
 At nemus egrosus vacuus dum transfilit agros,
 Hortorum virides reliquiasque rapit,
 Ipse sibi tristis fati saliens fuit omen,
 Atque venatoris glandibus ictus obit.
 Sic, qui viuus eras hospes male gratus in hortis
 Mortuus in mensa gratior hospes eris,
 Cum, cute picatus, lardo percontextus, aceto
 Conditus ad flamma ad mouere leues,
 Sector et, exorcens in te laudabilis artem,
 Iudat et tradat quastula bella satis
 Nade! manes cultor iam te. Lue pelle rapinas!
 Et, cui te mitto, profice, parue lepus!